

fastholdelse af kostprisprincippet bevirke en yderligere udhuing af erhvervsvirksomhedernes likviditet og vil forhindre erhvervsvirksomhederne i blot nogenlunde at oprettholde uændrede varelagre.

I efteråret 1973 godkendte myndighederne da også anvendelse af genanskaffelsesprincippet for så vidt angår olie og olieprodukter, og hertil skal vi bemærke, at prisstigninger af ganske samme størrelsesorden gennem 1973 er konstateret for andre vigtige råvarer, f.eks. træ, jern, metaller og gødningsstoffer; i flere tilfælde, f.eks. for træ, er prisstigningerne kombineret med, at disse varer nu nærmest må betegnes som mangelvarer.

Provinshandelskammeret vil derfor indtrængende foreslå, at § 7 får en tilføjelse gående ud på, at i tilfælde af usædvanligt kraftige prisstigninger samt vanskeligheder med at skaffe varer kan genanskaffelsesprincippet lægges til grund ved prisberegningen.

Ifølge bemærkningerne til § 7 skulle bestemmelsen kunne medføre, at Monopoltilsynet forholdsvis frit kan skønne over, hvilke lønomkostninger der kan indgå i priskalkulationen, idet det anføres, at man alene vil tillade såkaldte „nødvendige“ omkostninger medtaget; dette er efter vor opfattelse en videreførelse af den nugældende prislovs § 5, stk. 1, ifølge hvilken den såkaldte længledning ikke har kunnet indregnes i priserne, og Provinshandelskammeret vil stærkt protestere mod, at Monopoltilsynet under en ny lov skal have hjemmel til frit at skønne over, hvilke lønmæssige omkostninger der skal være tilladt i priskalkulationen.

Det står os ej heller klart, hvilken art af omkostninger man sigter til, f.eks. om man fortsat vil holde den såkaldte længledning uden for kalkulationen, eller om det f.eks. er tanken, at der skal kunne rejses indsigelse mod størrelsen af provision etc.

Provinshandelskammeret anmoder om, at det fra udvalgets side præciseres, at Mono-

poltilsynet ikke vil kunne anfægte nogen art af lønomkostninger som faktisk er afholdt og afholdes af erhvervsvirksomheder.

§ 8:

I § 6 er der ikke angivet nærmere betingelser for Monopoltilsynets indgriben, hvori- mod man i § 8 har indført pligt for Monopoltilsynet til indgriben, såfremt tilsynet konstaterer, hvad der betegnes som „urimelige priser m.v.“, og ved at sammenholde § 8 med § 7 er der direkte givet en anvisning af, hvad der skal betragtes som såkaldt urimelige priser.

Efter Provinshandelskammerets opfattelse vil en fastholden af lovens § 8 medføre, at den føromtalte lave indtjening inden for erhvervslivet igennem de seneste år herved vil blive permanent, hvilket vil skade udviklingen af dansk erhvervsliv og stærkt fratage erhvervslivet mulighederne for at opfylde de anvisninger, som indeholdes i PP 2-redegørelsen.

Provinshandelskammeret mener, at den eneste rimelige begrundelse for adgang for Monopoltilsynet til indgriben er en konstatering af, at konkurrencen ikke er virksom inden for vedkommende område, og vi henstiller derfor, at denne betingelse for Monopoltilsynets adgang til at iværksætte indgriben indføres i § 6, stk. 1, og at man lader § 8 i sin helhed udgå af loven.

Provinshandelskammeret ønsker som konklusion af vore ovenstående bemærkninger på ny at fremhæve, at den foreslåede lov om priser og avancer efter vor mening bør betragtes som en rent midlertidig lov, der alene skal gælde i det tidsrum, der vil medgå til forhandlinger mellem regering og erhverv vedrørende realisering af målene, som er angivet i PP 2-redegørelsen.

Vi anser det for indlysende, at man i disse forhandlinger også kommer til at drøfte lovgivning om priser og avancer og vi finder, at en sådan lovgivning må ændres på væsentlige punkter, såfremt PP 2-redegørelsens formål skal kunne opnås.

P. p. v.

Mogens Aasted.

/ B. Kremer.